

Hei muumit

Vuorten ja laaksojen sylissä kaukana
aukeaa muumien mukava maailma,
entisten aikojen maa, satujen maa.
On muumien elämä suvea suloista,
talven he nukkuvat loitolla murheista
neulaset vain masussa ruokanaan, ei sen parempaa.

Ei muumitaloa lukita yöksi, hei muumit.
Kun hämärä hiipuu jo tähtien vyöksi, hei muumit.
Karkeloi kansa ja kunnaila soi,
muumeilta elämää oppia voi, hei muumit, hei muumit.

Pappa ei hatusta erkane ikinä,
laukku on Mammalle henki ja elämä,
Nipsu se on läpällä kimmeltävään.
On keksijä-Niiskulla nenällä kakkulat,
siskonsa otsalla kiehkurat hurmaavat,
Hemuli hamuaa vaan helmojaan ja kokoelmaa.

Ei muumitaloa lukita yöksi, hei muumit.
Kun hämärä hiipuu jo tähtien vyöksi, hei muumit.
Karkeloi kansa ja kunnaila soi,
muumeilta elämää oppia voi, hei muumit, hei muumit.

Ei muumitaloa lukita yöksi, hei muumit.
Kun hämärä hiipuu jo tähtien vyöksi, hei muumit.
Karkeloi kansa ja kunnaila soi,
muumeilta elämää oppia voi, hei muumit, hei muumit, hei muumit.